

ORZECZNICTWO TRYBUNAŁU KONSTYTUCYJNEGO ZBIÓR URZĘDOWY

Seria B

Warszawa, dnia 8 lipca 2025 r.

Pozycja 192

POSTANOWIENIE

z dnia 14 stycznia 2025 r.

Sygn. akt Ts 129/24

Trybunał Konstytucyjny w składzie:

Rafał Wojciechowski,

po wstępnym rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym skargi konstytucyjnej S.Ł. o zbadanie zgodności:

- 1) art. 27 § 1 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. z 2023 r. poz. 217, ze zm.) w zakresie, w jakim „udziela upoważnienia Ministrowi Sprawiedliwości do odwołania prezesa albo wiceprezesa sądu bez opinii Krajowej Rady Sądownictwa w toku kadencji”;
- 2) art. 27 § 2 ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych w zakresie, w jakim „upoważnia kolegium właściwego sądu do wydania opinii w przedmiocie zamiaru odwołania, a Ministra Sprawiedliwości do odwołania prezesa albo wiceprezesa sądu bez opinii Krajowej Rady Sądownictwa”;
- 3) art. 27 § 3 ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych w zakresie, w jakim „upoważnia Ministra Sprawiedliwości do zawieszenia prezesa albo wiceprezesa sądu w pełnieniu czynności”;
- 4) art. 27 § 5 ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych w zakresie, w jakim „upoważnia Ministra Sprawiedliwości do odwołania prezesa albo wiceprezesa sądu bez opinii Krajowej Rady Sądownictwa”;
- 5) art. 27 § 5a zdanie drugie ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych w zakresie, w jakim „dopuszcza niewiążący charakter negatywnej opinii Krajowej Rady Sądownictwa wydanej w przedmiocie zamiaru Ministra Sprawiedliwości odwołania prezesa albo wiceprezesa sądu”, z art. 2, art. 10 ust. 1 i art. 186 ust. 1 w związku z art. 173 i art. 178 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej,

p o s t a n a w i a:

odmówić nadania skardze konstytucyjnej dalszego biegu.

UZASADNIENIE

W skardze konstytucyjnej z 26 czerwca 2024 r. (data osobistego wniesienia) S.Ł. (dalej: skarżący) wystąpił z żądaniem przytoczonym w komparycji niniejszego postanowienia na tle następującej sprawy.

Minister Sprawiedliwości w piśmie z 18 czerwca 2024 r. (nr [...]), skierowanym do Kolegium Sądu Okręgowego w W., na podstawie art. 27 § 2 w związku z art. 27 § 1 pkt 2 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. z 2024 r. poz. 334; dalej: p.u.s.p.) poinformował Kolegium Sądu o zamiarze odwołania skarżącego (sędziego Sądu Okręgowego w W.) z funkcji Prezesa Sądu Rejonowego dla w W. i zwrócił się do Kolegium o wyrażenie w tym zakresie opinii. Na podstawie art. 27 § 3 p.u.s.p. Minister Sprawiedliwości zawiesił skarżącego w pełnieniu czynności Prezesa Sądu Rejonowego w W. ze skutkiem od 19 czerwca 2024 r.

W piśmie z 26 czerwca 2024 r. (nr [...]) Minister Sprawiedliwości poinformował skarżącego, że wobec m.in. negatywnej opinii Kolegium Sądu Okręgowego w W., na podstawie art. 27 § 2, 3 i 5a zdanie pierwsze ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. z 2024 r. poz. 334; dalej: p.u.s.p.), z upływem 26 czerwca 2024 r. odstępuje od zamiaru odwołania go z funkcji Prezesa Sądu Rejonowego w W. i uchyla zawieszenie w pełnieniu czynności prezesa tego sądu.

Następnie w piśmie z 1 lipca 2024 r. (nr [...]) Minister Sprawiedliwości ponownie, na podstawie art. 27 § 2 w związku z art. 27 § 1 pkt 2 p.u.s.p., poinformował Kolegium Sądu Okręgowego w W. o zamiarze odwołania skarżącego z funkcji Prezesa Sądu Rejonowego w W. i zwrócił się do Kolegium tego sądu o wyrażenie opinii w tym zakresie. Na podstawie art. 27 § 3 p.u.s.p. zawiesił skarżącego w pełnieniu czynności Prezesa Sądu Rejonowego w W. ze skutkiem od 1 lipca 2024 r.

W skardze konstytucyjnej skarżący sformułował, zmodyfikowany w piśmie procesowym z 5 lipca 2024 r., wniosek o „udzielenie zabezpieczenia” polegającego na zawieszeniu obowiązywania decyzji Ministra Sprawiedliwości z 1 lipca 2024 r. (nr [...]) oraz zakazaniu wszystkim osobom, organom sądów i administracji publicznej podejmowania czynności prawnych i faktycznych zmierzających do realizacji uprawnienia przez Ministra Sprawiedliwości w postaci odwołania skarżącego z funkcji Prezesa Sądu Rejonowego w W. do czasu rozpoznania przez Trybunał wniosku Krajowej Rady Sądownictwa z 16 lutego 2024 r. (sygn. K 2/24).

Zarządzeniem sędziego Trybunału Konstytucyjnego z 25 lipca 2024 r. (doręczonym skarżącemu 2 sierpnia 2024 r.) wezwano skarżącego do usunięcia braków formalnych skargi konstytucyjnej przez: 1) sprecyzowanie wzorców kontroli dla zakwestionowanych w skardze przepisów, tj. wyjaśnienie, czy są nimi wskazane w *petitum* skargi art. 2, art. 10 ust. 1 i art. 186 ust. 1 w związku z art. 173 i art. 178 ust. 1 Konstytucji, czy przywołane w punkcie IV zatytułowanym „Wzorzec kontroli” art. 60 w związku z art. 31 ust. 3 w związku z art. 2 i art. 178 ust. 1 oraz art. 65 ust. 1 Konstytucji; 2) wskazanie, które wolności lub prawa skarżącego, i w jaki sposób, zostały naruszone przez zakwestionowane w skardze przepisy; 3) uzasadnienie zarzutu niezgodności zakwestionowanych w skardze przepisów z wolnościami lub prawami skarżącego, z powołaniem argumentów lub dowodów na jego poparcie; 4) doręczenie odpisów (lub poświadczonych z zgodność z oryginałem kopii) pism Ministra Sprawiedliwości z: a) 18 czerwca 2024 r. (nr [...]), b) 26 czerwca 2024 r. (nr [...]), c) 1 lipca 2024 r. (nr [...]). W terminie określonym w zarządzeniu skarżący nie nadesłał do Trybunału Konstytucyjnego żadnego pisma procesowego usuwającego wskazane w nich braki.

Skarżący zarzucił, że określony w zakwestionowanych przepisach tryb odwoływania przez Ministra Sprawiedliwości prezesów i wiceprezesów sądów powszechnych narusza zasady: trójpodziału władzy, demokratycznego państwa prawnego, poprawnej legislacji, określoności prawa i jednoznaczności przepisów prawnych. Zakłóca bowiem ciągłość funkcjonowania kluczowych organów sądu, jakimi są prezes i wiceprezes.

Trybunał Konstytucyjny zważył, co następuje:

Skarga konstytucyjna jest sformalizowanym środkiem ochrony konstytucyjnych wolności i praw. Jej merytoryczne rozpoznanie jest uzależnione od spełnienia licznych przesłanek wynikających z art. 79 ust. 1 Konstytucji, a doprecyzowanych w ustawie z dnia 30 listopada 2016 r. o organizacji i trybie postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym (Dz. U. z 2019 r. poz. 2393; dalej: u.o.t.p.TK). Weryfikacja tych przesłanek następuje na etapie wstępnego rozpoznania na posiedzeniu niejawnym (art. 61 ust. 1 u.o.t.p.TK). Służy ono wyeliminowaniu – już w początkowej fazie postępowania – spraw, które nie mogą być przedmiotem merytorycznego rozstrzygania. Trybunał wydaje postanowienie o odmowie nadania skardze dalszego biegu, gdy nie spełnia ona określonych przez prawo wymagań lub gdy braki formalne nie zostały usunięte w ustawowym terminie.

Zarządzeniem z 25 lipca 2024 r. sędzia Trybunału Konstytucyjnego wezwał skarżącego do usunięcia stwierdzonych w toku wstępnej kontroli braków formalnych skargi pod rygorem odmowy nadania jej dalszego biegu.

Odpis zarządzenia sędziego Trybunału Konstytucyjnego z 25 lipca 2024 r. został skutecznie doręczony skarżącemu 2 sierpnia 2024 r. Do dnia wydania niniejszego postanowienia skarżący w żaden sposób nie ustosunkował się do powyższego wezwania.

Mając powyższe na względzie, Trybunał postanowił jak w sentencji.

POUCZENIE

Na podstawie art. 61 ust. 5 u.o.t.p.TK skarżącemu przysługuje prawo wniesienia zażalenia na powyższe postanowienie w terminie 7 dni od daty jego doręczenia.